

עפ"א (חיפה) 14571-09-25 - ראובן הירש נ' עיריית חיפה

עפ"א (חיפה) 14571-09-25 - ראובן הירש נ' עיריית חיפהמחוזי חיפה

עפ"א (חיפה) 14571-09-25

ראובן הירש

נגד

עיריית חיפה

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

[06.11.2025]

כבוד השופט שלמה בנג'ו

פסק דין

לפניי ערעור על פסק דינו של בית משפט לעניינים מקומיים בחיפה (כב' השופטת רונה פרסון) בתיק ח"נ

20667-0-24 מיום 16.7.25. הערעור מופנה כנגד הכרעת הדין וגזר הדין.

רקע והליכים קודמים

המערער הובא לדין בגין עבירה של העמדת/חניית רכב על המדרכה, עבירה לפי סעיף 16(ב1) לחוק העזר חיפה

(העמדת רכב וחנייתו), התשמ"ה-1985; ותקנה 72(א)(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

המערער כפר בעובדות כתב האישום וטען כי לא מדובר במדרכה, ולחלופין טען כי ככל שמדובר במדרכה קיימים

מכשולים אשר ממילא אינם מאפשרים להולכי רגל לעבור, עוד טען כי סימון אבני השפה באדום-לבן נעשה שלא

כחוק.

בהכרעת דין מנומקת בחן כב' בית משפט קמא את כל טענותיו של המערער ודחה אותן. נקבע כי מדובר ב"מדרכה"

כאמור בסעיף 1 לתקנות התעבורה, וטענת המערער כי הולכי רגל אינם יכולים לעבור במקום בשל העצים המפריעים

למעבר, נשללה על ידי הפקח וגם למראה התמונות שתיעדו את ביצוע העבירה. אשר לטענה כי סימון אבני השפה

באדום-לבן נעשה שלא כחוק, נקבע כי מדובר בטענה בעלמא אשר לא הובאה ולו ראשית ראיה לבססה, ועל כן היא

נדחתה.

לאור ממצאיו ומסקנותיו של בית משפט קמא הורשע המערער בעבירה המיוחסת לו, תוך שנקבע שהמיניבוס שאותו

החנה עמד באופן שבו שני הגלגלים על המדרכה ושני גלגלים על הכביש.

בכל הנוגע לגזר הדין נקבע כי מתחם הקנס הראוי בנסיבות אלה נע בין 500 ₪ (שהוא הקנס המקורי) ועד 2,500 ₪, ובשים לב למכלול הנתונים דן בית המשפט את המערער לקנס של 1,000 ₪. טענות המערער

בערעור שלפניי חזר וטען המערער כי לא מדובר במדרכה, ורק לאחר שבית משפט זה הפנה אותו להוראות החוק והציג לפניו את התמונה של המיניבוס כאשר הוא עומד על מדרכה בולטת לעין ומסומנת היטב, וחוסם אותה לחלוטין, קיבל המערער את דבריו של בית המשפט, וטען שהוא נפצע במערכות ישראל, שירת את המדינה למופת, והיה זכאי להתחשבות מבית המשפט בשיעור הקנס, אותו הוא מבקש להעמיד על 250 ₪. דיון והכרעה

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, נחה דעתי כי דין הערעור להידחות. אשר לערעור על הכרעת הדין, כלל ידוע הוא שאין מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאי עובדה ומהימנות שנקבעו על ידי הערכאה הדיונית אשר התרשמה ישירות מהעדים שנשמעו לפניו וממארג הראיות בכללותו (ראו מני רבים: ע"פ 5706/24 תאג' נ' מדינת ישראל, פסקה 30 [נבו] (17.8.2025)). בענייננו, טענות המערער אינן מעלות הצדקה כלשהי לסטות מכלל זה, כך שהתשתית העובדתית שעל בסיסה תיבחנה טענותיו תהא זו שנקבעה בהכרעת הדין.

בהכרעת דין מנומקת קבע בית המשפט כי הוא מקבל את עמדת הפקח, הוגשו לפניו תמונות אשר הוצגו גם לפניי, מהן אפשר ללמוד בבירור כי המערער ביצע את העבירה המיוחסת לו, המיניבוס שלו - שהוא רכב גדול - נראה עומד כששני הגלגלים שלו על המדרכה, חוסם אותה לחלוטין למעבר הולכי רגל, כשהוא צמוד לשדרת עצים הנטועה בסמוך לסוף המדרכה, כך שהולכי רגל שפוסעים במקום צריכים לרדת לכביש, "לעקוף" את המיניבוס ולחזור לפסוע במדרכה.

ממצאיו של בית משפט קמא מעוגנים היטב בחומר הראיות שהיה לפניו, ואף המערער הודה בהגינותו כי אכן מדובר במדרכה. על כן, אין שום יסוד לטענותיו של המערער בכל הנוגע לאחריותו בביצוע העבירה בה הורשע. טענותיו של המערער בדבר אי-חוקיות הסימון של המדרכה לא הוכחו, כפי שבית המשפט קמא קבע, ואף לפניי ביהמ"ש זה נטענה טענה זו בלשון רפה ללא כל אסמכתא לכך. מכאן שלא נפלה שום שגיאה בהכרעת הדין, ולא הוכחה שום עילה המקימה הצדקה להתערב בה.

אשר לערעור על גזר הדין, כלל הוא כי ערכאת הערעור לא תתערב בעונש שגזרה הערכאה הדיונית, אלא במקרים חריגים בהם העונש שנגזר חורג באופן קיצוני ממדיניות הענישה הנוהגת או כאשר נפלה טעות מהותית ובולטת בגזר הדין (עפ"ג 42248-03-25 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 [נבו] (23.7.2025)). עניינו של המערער, אינו נמנה עם מקרים אלה, במיוחד כאשר עונשו נוטה לקולה ולא במרומי מתחם העונש ההולם חרף מעשיו. בגזר דינו קבע בית המשפט קמא מתחם ראוי לעבירה, ובשים לב לסכנה שיש בכך שהולכי רגל נאלצים לרדת לכביש על מנת לשוב וללכת במדרכה ראוי היה להחמיר בעונשו של המערער מעבר לקנס שקבע בית המשפט קמא. למרות זאת, מצא כב' בית המשפט קמא להטיל על המערער קנס מתחשב, תוך התחשבות יתרה במערער בשל נסיבותיו, כך שגם בגזר הדין לא מצאתי כי נפלה שגגה המצדיקה לפי פסיקת בית המשפט העליון התערבות בתוצאה העונשית. אשר על כן, אני דוחה את הערעור על שני חלקיו. ניתן היום, ט"ו חשוון תשפ"ו, 06 נובמבר 2025, בהעדר הצדדים.